

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în cauza penală privind-o pe

Pitul Svetlana, născută la xxxxx, originară din or.
Xxxxx, domiciliată în mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 30.07.2020 – 09.10.2020;
2. Instanța de apel : 10.11.2020 – 01.12.2021;
3. Instanța de recurs ordinar: 15.03.2022 – 20.04.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 09.10.2020, Pitul Svetlana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 4 (patru) luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Pitul Svetlana sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani și dispusă a nu fi executată dacă în perioada de probațiune fixată, ea nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, a fost obligată Pitul Svetlana să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent. Controlul asupra comportării și executării obligațiilor lui Pitul Svetlana în timpul executării pedepsei a fost pus în seama organului de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Pitul Svetlana, la data de 17.07.2020, în jurul orei 13:30, aflându-se în domiciliul Feodosiei Cojocari, amplasat în sat. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. X, r-nul Xxxxx, urmărind scopul sustragerii

deschise a bunurilor altei persoane, a sustras din dulap în mod deschis, bani în sumă de 3.900 lei, cauzându-i părții vătămate daună în proporții considerabile.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Pitul Svetlana a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, individualizată prin „*Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea ce ține de pedeapsa stabilită, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și condamnarea inculpatei în baza art. 187 alin.(2) lit.f) Cod penal, cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la pedeapsa penală sub forma de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu amendă în mărime de 1000 u.c.

În motivarea apelului, a indicat:

- instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de pericolul social al faptei incriminate inculpatei, precum și de urmările prejudiciabile a infracțiunii săvârșite de către aceasta, totodată a menționat despre inadmisibilitatea tolerării unor astfel de fapte prin condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei contrar prevederilor art. 2 alin. (2) Cod penal, care stipulează, că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează, că *"persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal"*;

- instanța de judecată prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni, fără amendă, în condițiile art. 90 Cod penal, diminuează acel factor de abținere de la comiterea unor asemenea infracțiuni de către alte persoane sau chiar de către inculpata, Pitul Svetlana;

- pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpata să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 16 Cod penal, și anume că infracțiunea comisă de inculpată face parte din categoria celor grave pentru care legea penală prevede ca pedeapsa doar închisoarea de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale. Infracțiunea a fost comisă cu intenție directă, inculpata a atentat la patrimoniul unei persoane în vârstă care având o pensie mică, reușea să mai facă și economii;

- inculpata este o persoană periculoasă, deoarece ultima a comis o infracțiune gravă, care a atentat la patrimoniul unei persoane în etate, în prezența acesteia, fără a avea careva remușcări asupra acțiunilor sale criminale, cauzându-i prin acțiunile sale, daună în proporții considerabile, prin urmare scopul pedepsei penale nu poate fi atins prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată condiționat;

- reeducarea și încadrarea inculpatei Pitul Svetlana în societate urmează a fi efectuată numai prin privarea temporară a acesteia de libertate și aplicarea unei

amenzi în mărime de 1000 u.c. echivalentul a 50000 lei, deoarece numai această pedeapsă poate duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatei, cât și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, a fost respins apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei Pitul Svetlana în baza art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, după indici calificativi – *”jaf, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, se ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria infracțiunilor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, nu a recunoscut vina, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Așa dar, instanța de apel a constatat că, instanța de fond și-a argumentat soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii inculpatei a pedepsei sub formă de închisoare.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond a aplicat inculpatei Pitul Svetlana, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, fără amendă, iar potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea pedepsei închisorii, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

În această ordine de idei, instanța de apel a notat că, acțiunile inculpatei Pitul Svetlana cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, infracțiune care în conformitate cu art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă și care prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

La rândul său, instanța de apel a constatat că, la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatei în prezenta speță, instanța de fond a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite.

Instanța de fond întemeiat a conchis că, împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către această instanță, ce vizează personalitatea inculpatei, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, astfel că dînsa

nu are antecedente penale, infracțiunea comisă face partea din categoria infracțiunilor grave, inculpata are 3 copii minori la întreținere, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

În concluzie, instanța de apel a reținut că, pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatei și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnată, precum și de alte persoane.

Referitor la argumentul procurorului privind aplicarea amenzii inculpatei în mărime de 1000 u.c, instanța de apel a menționat că sancțiunea art. 187 alin.(2) lit. f) prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, prin urmare aplicarea amenzii este la discreția instanței, nefiind una obligatorie. Prin urmare, la caz instanța de fond just a considerat inoportun aplicarea amenzii inculpatei luând în considerare faptul că, ultima nu este angajată în câmpul muncii și are trei copii minori la întreținere.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică:

- acuzarea critică decizia instanței de apel și o contestă doar la numirea pedepsei penale inculpatei Pitul Svetlana prea blânde în raport cu fapta și consecințele ei grave, fiind greșit individualizată;

- instanța de fond nemotivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, greșit a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în mărimea stabilită de prima instanță, cu suspendarea executării pedepsei în temeiul prevederilor art. 90 Cod penal;

- instanța de fond nemotivat a dispus aplicarea în privința inculpatei a beneficiilor art. 90 Cod penal, aceasta devreme ce un regim suspensiv al unei pedepse deși corect individualizate (pedeapsa închisorii) nu va asigura un echilibru cert între scopul de reeducare al inculpatei recunoscută vinovată și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate;

- în situația în care în urma săvârșirii infracțiunii de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane de către inculpată care nu este la prima abaterre, deoarece conform cazierului penal Pitul Svetlana anterior a mai comis o infracțiune în anul 2018, care, la fel atentează la patrimoniul altei persoane, respectiv constată că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane;

- unica și indiscutabila metodă de reeducare și corijare, este condamnarea inculpatului, la pedeapsa reală or, argumentele invocate la adoptarea soluției prin care instanțele invocă că, pedeapsa nu trebuie să implice o suferință pe măsură de a-și atinge scopul, este absolut nefondată, devreme ce inculpata Pitul Svetlana fiind deja în conflict cu Legea, careva concluzii pentru sine nu a făcut, încălcând legea mai grav prin prisma normelor penale, nu și-a revizuit atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății;

- nu există nici o premiză de a considera că, o pedeapsă condiționată va fi în stare să contribuie la corectarea și reeducarea lui Pitul Svetlana, în condițiile în care respectiva a acționat în mod conjugat, cu intenție directă a sustras din dulap bani în suma de 3900 lei de la o persoană în etate care avea o pensie mică și care reușea să mai facă și economii;

- instanța de apel era obligată sa argumenteze motivat circumstanțele cauzei considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal;

- pedeapsa stabilită inculpatei Pitul Svetlana nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acesteia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu va constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-și însuși comportamente similare celui manifestat de către inculpata Pitul Svetlana, la 17 iulie 2020;

- nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpata să nu execute pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru fapta săvârșită;

-reeducarea și încadrarea inculpatei Pitul Svetlana în societate urmează a fi efectuată numai prin privarea temporară a acesteia de libertate, ci și prin aplicarea unei amenzi în mărime de 1000 u.c., echivalentul a 50000 lei, deoarece numai această pedeapsă poate duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatei, cât și a altor persoane;

- se impune aplicarea față de inculpata Pitul Svetlana a pedepsei, cu închisoare solicitată de procuror, pedeapsă care va avea ca efect ori reieșind din personalitatea inculpatului care conform materialelor cauzei penale constată că, nu a conștientizat pericolul social al faptei săvârșite și nu s-a căit sincer de cele comise, fără a face referire la argumentele care au servit la invocarea acestor temeieri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penal;

- în privința inculpatei nu s-au identificat circumstanțe atenuante potrivit art. 76 Cod penal;

- din actele dosarului se constată că, inculpata a săvârșit o infracțiune gravă, cu un grad prejudiciabil sporit, prin ce a fost periclitată ordinea de drept și în speță, reieșind din soluția adoptată de instanța de apel, se constată că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatei, instanța nu a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.art.61, 75 Cod penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per

ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia. Astfel, acuzarea nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită și urmările produse;

- pentru argumentarea concluziei privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, fără amendă instanța de judecată a argumentat nefondat, inoportunitatea și aplicare amenzii inculpatei, luând în considerare faptul că, ultima are trei copii minori la întreținere - dar cei trei copii minori de 2 ani, 4 ani și 7 ani nu au împiedicat-o să îi lase și să comită infracțiunea, precum și lipsa unui loc de muncă nu justifică comiterea de infracțiuni ca îndeletnicire pentru a se întreține pe sine și pe copiii minori;

- Pitul Svetlana nu a conștientizat pericolul social pe care îl prezintă faptele sale, nu se căiește sincer de faptele săvârșite și nu poate beneficia de clemența instanței împuternicite de a-i numi pedeapsa penală;

- instanța de apel n-a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă, că recurentul își întemeiază recursul în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, Colegiul penal constată din recursul declarat, că procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând aplicarea pedepsei prea blânde inculpatei și că nemotivat a fost dispusă aplicarea art. 90 Cod penal, în privința inculpatei, nefiind luate în considerație toate circumstanțele cauzei.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs invocate, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la

individualizarea pedepsei inculpatei și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acesteia, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurent, la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei în privința inculpatei Pitul S., aplicându-i dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în baza căruia inculpata Pitul S. a fost condamnată, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale. Această infracțiune, clasificându-se ca una gravă, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele*

cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că inculpata Pitul S., a fost condamnată în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare, fără amendă.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În cauza suspusă judecării, instanțele de fond au conchis, că inculpatei Pitul S., urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanțele de fond au reținut că, inculpata Pitul S. a recunoscut vina și s-a căit sincer, prin ce a atras incidența judecării cauzei în procedură simplificată, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, fapt ce a minimalizat cheltuielile statului, iar partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral, iar careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Cât privește persoana celui vinovat, instanțele de fond au reținut că, din materialele cauzei se atestă că, inculpata este caracterizată pozitiv la locul de trai, nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog, are 3 copii minori la întreținere.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa

instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești ale instanțelor de fond, Colegiul penal consideră, că acestea întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând faptul că, inculpata a comis o infracțiune gravă, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, are la întreținere 3 copii minori, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, ținând cont și de poziția părții vătămate, care a depus cerere și a invocat că nu are pretenții de ordin material sau moral, împrejurări ce au permis instanței de a da dovadă de clemență față de aceasta, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar.

Referitor la argumentul invocat de procuror în recursul declarat, precum că conform cazierului penal, Pitul S. anterior a mai comis o infracțiune în anul 2018, Colegiul penal reține că, din cazierul anexat la materialele cauzei (f.d.52) nu rezultă că Pitul S. a mai fost condamnată anterior. Astfel, în prezenta speță, instanțele de judecată au aplicat inculpatei o pedeapsă sub formă de închisoare, care a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani, oferindu-i posibilitatea ultimei ca în perioada de probațiune menționată să dea dovadă de comportare exemplară, mai mult ca atât că, parte vătămată nu are careva pretenții față de aceasta.

Cât privește argumentul recurentului, precum că instanțele neîntemeiat nu au aplicat și amenda inculpatei, Colegiul penal reține că instanțele de fond au motivat întemeiat acest aspect, indicând că, sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. f) prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, prin urmare aplicarea amenzii este la discreția instanței, nefiind una obligatorie. Astfel, la caz instanța de fond just a considerat inoportun aplicarea amenzii inculpatei luând în considerare faptul că, ultima nu este angajată în câmpul muncii și are trei copii minori la întreținere, a restituit prejudiciul material integral părții vătămate.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpata Pitul S., iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acesteia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința lui Pitul S. și aplicarea pedepsei complementare, totodată hotărârile instanțelor de fond fiind motivate, respectiv nu au fost încălcate

prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor principale invocate în apeluri, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în cauza penală privind-o pe **Pitul Svetlana**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 aprilie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie